

nowiska kierownicze ustalone w § 2 niniejszego rozporządzenia, przyznaje się dodatek funkcyjny według następujących stawek:

1 stawka	— 15.000 zł miesięcznie
2 „	— 12.000 „ „
3 „	— 10.000 „ „
4 „	— 7.000 „ „
5 „	— 5.000 „ „
6 „	— 4.000 „ „
7 „	— 3.500 „ „
8 „	— 3.000 „ „
9 „	— 2.500 „ „
10 „	— 2.000 „ „
11 „	— 1.500 „ „
12 „	— 1.000 „ „

§ 2. 1. Dodatek funkcyjny otrzymują:

Stanowisko	Stawka
a) Administracyjna służba pocztowo-telekomunikacyjna:	
Dyrektor Okręgu P. i T.	1
Dyrektor Izby Kontroli Rachunkowej	1
Dyrektor Zakładu Techniki Pocztovej	1
Dyrektor Państwowego Instytutu Telekomunikacyjnego	1
Dyrektor Ośrodka Szkoln. Pocz.-Telekomunikacyjnego	1
Wicedyrektor Okręgu i Jednostki Centralnej	2
Naczelnik Wydziału	3
Kierownik Samodzielnego Oddziału	4
Dyrektor Gimnazjum i Liceum	5
Kierownik Oddziału	5
Inspektor	5
Naczelnik Głównej Składnicy Materiałów Poczтовых	5
Naczelnik Głównej Składnicy Materiałów Teletechnicznych	5
Kustosz Muzeum	5
b) Wykonawcza służba pocztowo-telekomunikacyjna:	
Dyrektor Urzędu Pozaklasowego	6

Stanowisko	Stawka
Naczelnik Urzędu I klasy	7
Zastępca Dyrektora Urzędu Pozaklasowego	7
Naczelnik Okręgowej Składnicy Materiałów Poczтовых	8
Naczelnik Okręgowej Składnicy Materiałów Teletechnicznych	8
Naczelnik Urzędu II klasy	8
Kierownik Oddziału Urzędu Pozaklasowego	8
Naczelnik Urzędu III klasy	9
Zastępca Naczelnika Urzędu I klasy	9
Naczelnik Urzędu IV klasy	10
Kierownik Oddziału Urzędu I klasy	10
Naczelnik Urzędu V klasy	11
Kierownik Agencji Pocztowo-Telegraficznej	12

2. Pracownikom kierującym rejonem lub obwodem i otrzymującym dodatek funkcyjny według stawek 6 — 10 podwyższa się przysługującą im stawkę dodatku funkcyjnego o 2.000 zł.

§ 3. Pracownikom otrzymującym dodatek funkcyjny nie przysługuje prawo do dodatkowego wynagrodzenia za wykonywanie służby poza ustalonymi godzinami pracy.

§ 4. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 27 listopada 1946 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o stanowiskach kierowniczych i dodatkach funkcyjnych pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 16, poz. 63).

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1949 r.

Minister Poczty i Telegrafów: *W. Szymanowski*

Minister Skarbu: *K. Dąbrowski*

199

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA POCZTY I TELEGRAFÓW

z dnia 28 marca 1949 r.

o dodatkach służbowych dla pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“.

Na podstawie § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie uposażenia pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 90) zarządza się w porozumieniu z Ministrem Skarbu, co następuje:

§ 1. Pracownikom państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“, zajmującym stanowiska lub pełniącym czynności wymienione w § 2 niniejszego rozporządzenia, przyznaje się dodatek służbowy według następujących stawek:

stawka a	4.000 zł miesięcznie
„ b	3.000 „ „
„ c	2.500 „ „
„ d	2.000 „ „
„ e	1.500 „ „
„ f	1.000 „ „

§ 2. Dodatek służbowy otrzymują:

Stanowisko	Stawka
Radca	a
Referendarz	b

Stanowisko	Stawka
Podreferendarz	c
Kontroler	d
Kasjer Urzędu pozaklasowego i Urzędu I klasy	d
Kasjer Urzędu II klasy	e
Kasjer Urzędu III klasy i IV klasy	f
Licznik kasy głównej Urzędu pozaklasowego lub urzędów I, II i III klasy	f
Inżynier	a
Technik	b
Kreślarz	d
Monter	d
Telegrafista	e
Telefonistka	e
Kalkulator	c
Rzemieślnik specjalista - mistrz	c
Rzemieślnik specjalista - czeladnik	d

§ 3. Pracownik może otrzymywać tylko jeden dodatek służbowy. W razie zbiegu tytułów do dwu lub więcej dodatków służbowych bądź też tytułów do dodatków funkcyjnego i służbowego — pracownikowi służy prawo wyboru.

§ 4. Dodatek służbowy jest płatny miesięcznie z góry, łącznie z uposażeniem.

§ 5. Prawo do dodatku służbowego powstaje od dnia pierwszego najbliższego miesiąca kalendarzowego po objęciu czynności na stanowiskach wymienionych w § 2, gaśnie zaś z końcem miesiąca, w którym pracownik przestał je wykonywać z wyjątkiem przypadków określonych w § 6.

§ 6. Pracownik zachowuje prawo do dodatku służbowego w czasie:

- 1) urlopu wypoczynkowego,
- 2) urlopu płatnego do prac społecznych,
- 3) choroby przez okres nie przekraczający trzech miesięcy, o ile nie został wcześniej zwolniony ze stanowiska, do którego przywiązany jest dodatek służbowy.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1949 r.

Minister Poczty i Telegrafów: W. Szymanowski

Minister Skarbu: K. Dąbrowski

200

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA POCZTY I TELEGRAFÓW

z dnia 28 marca 1949 r.

o dodatkach za nocną służbę oraz innych dodatkach uzasadnionych szczególnymi warunkami pracy pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“.

Na podstawie § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie uposażenia pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 90) zarządza się w porozumieniu z Ministrem Skarbu, co następuje:

§ 1. Pracownikom państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ przyznaje się dodatki ustalone w §§ 2—5 niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Dodatek za nocną służbę.

1. Pracownicy otrzymują za pełnienie służby w porze nocnej, mianowicie między godz. 22 a 6, dodatek za każdą godzinę służby, przy czym czasu do 30 minut włącznie nie uwzględnia się, a czas ponad 30 minut liczy się za całą godzinę.

2. Dodatek za jedną godzinę służby nocnej wynosi 6 zł.

3. Dodatek za nocną służbę nie przysługuje pracownikom zajęтым w ambulansach i przy konwojowaniu poczty.

§ 3. Dodatek za pracę w ambulansach i przy konwojowaniu poczty na kolejach.

1. Pracownicy otrzymują dodatek za czas służby w ambulansach i przy konwojowaniu poczty na kolejach oraz za czas pobytu w związku z tą służbą poza zwykłym miejscem służbowym.

2. Czas służby, za który przysługuje dodatek, oblicza się od chwili wyznaczonej na rozpoczęcie pracy

w ambulansie lub przy konwoju do chwili planowego przyjazdu ambulansu lub konwoju i wyładowania poczty. Przedłużenie czasu służby wskutek opóźnienia pociągu, o ile przekracza jedną godzinę, dolicza się do czasu służby, za który przysługuje dodatek.

3. Pracownik otrzymuje również dodatek za czas przejazdu celem objęcia służby ambulansowej lub konwojowej od stacji będącej miejscem służby lub celem powrotu do zwykłego miejsca służbowego po ukończeniu służby. Wysokość dodatku za ten czas zależna jest od charakteru służby, którą pracownik ma pełnić lub też którą pełnił.

4. Dodatek wynosi za godzinę:

- a) dla pracowników pełniących służbę w ambulansach 30 zł,
- b) dla pracowników konwojujących pocztę na kolejach — 20 zł.

Jeżeli czas pobytu poza zwykłym miejscem służbowym przekracza 12 godzin, dodatek za konwój zwiększa się za cały czas pobytu o 5 zł za godzinę.

Kierownikowi ambulansu zwiększa się wynagrodzenie o 5 zł za godzinę za cały czas przejazdu łącznie z wypoczynkiem poza zwykłym miejscem służbowym.

Dodatek dla instruktorów służby ambulansowej, pełniących służbę w ambulansach, ustala się w wysokości przewidzianej dla kierownika ambulansu.

5. Dodatek wypłaca się z dołu 10, 20 i ostatniego dnia miesiąca.

W przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie pracownik może otrzymać zaliczkę przed rozpoczęciem jazdy.